

Μητροπολίτης Καστορίας Καλλίνικος: Το μάθημα της ευχαριστίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας](#)

Στην πολλαπλή σημασία που έχει η ημέρα Κυριακή για τους Χριστιανούς, η οποία αποτελεί την κατεξοχήν ημέρα ευχαριστίας προς τον Θεό, αναφέρεται σε κείμενό του με τίτλο: “Το μάθημα της ευχαριστίας” ο [Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος](#).

Ο Σεβασμιώτατος δεν παραλείπει να αναφερθεί και στην έναρξη του σχολικού έτους κατά την οποία ξεκινούν οι υποχρεώσεις εκπαιδευτικών και μαθητών και γενικότερα των ανθρώπων της Παιδείας. “Εύχομαι, ανάμεσα στα παραδοσιακά μαθήματα των μαθητών μας να είναι και το μάθημα της ευγνωμοσύνης προς τον Θεό, που εκφράζεται και με το κερί της ευχαριστίας”, αναφέρει.

Αναλυτικά το κείμενο του Μητροπολίτη Καστορίας:

Ἡ ἡμέρα Κυριακή εἶναι ἡ ἡμέρα εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεό. Εὐχαριστία πού ἀναπέμπεται σέ κάθε τόπο, γιὰ ὅλα ὅσα μᾶς χάρισε, δηλαδή γιὰ τὰ πάντα. Αὐτὴ τὴν εὐχαριστία ἀντιπροσφέρουμε στὸν Θεό κυρίως στὴν Θεία Λειτουργία καὶ Τὸν εὐχαριστοῦμε «κατὰ πάντα» καὶ «διὰ πάντα».

Τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς οἱ Χριστιανοὶ εὐχαριστοῦν τὸν Θεό, ἀλλὰ καὶ ξεκουράζονται ἀπὸ τὸν κόπο καὶ μόχθο, ἀπὸ τὴν πίεση καὶ τὸ ἄγχος τῆς ἐβδομάδος. Ὅσοι, βέβαια, δέν ἔχουν ἀνυπέρβλητες ὑποχρεώσεις σέ ἀπαραίτητες ἐργασίες δημοσίου χαρακτήρα.

Ὁ Θεός, ὅπως εἶναι εὐνόητον, δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ εὐχαριστίες. Ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ τὸν εὐχαριστιακὸ τρόπο ζωῆς, γιατί ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἡ εὐχαριστία ἀποδέχονται τὴν ἀλήθεια, ἐνῶ ἡ ἀγνωμοσύνη καὶ ἡ αὐτονομία ἀγνοοῦν τὴν ἀλήθεια. Ἐπίσης, ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ἀνάπαυση καὶ τὴν προσευχητικὴ ἀναφορά.

Ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς ἔχει πολλαπλὴ ἀξία γιὰ τοὺς Χριστιανούς: Εἶναι ἡμέρα ἀναφορᾶς στὸν Θεό μέ εὐγνωμοσύνη· ἡμέρα συνάντησης μέ τοὺς ἀδελφούς· ἀνάπαυσης ἀπὸ τὴν ἐβδομαδιαία ἐργασία· ἐξασφάλισης χρόνου γιὰ προσευχή· εἶναι ἡμέρα γιὰ οἰκογενειακές συναντήσεις κλπ.

Ἦδη ὑπάρχουν πολλές σύγχρονες ἀναφορές σέ ἐπιστημονικὸ ἐπίπεδο πού συνδέουν τὴν συνέλευση τῆς Κυριακῆς μέ τὴν ψυχικὴ υἰεΐα. Ἀναφορές ἀναμενόμενες γιὰ ὅσους ἔχουν ἰδία γνώση καὶ πείρα τῆς εὐλογίας τῆς Κυριακῆς.

*

Ἀνάμεσα στὰ ἀμέτρητα σύγχρονα παραδείγματα πού ἀναδεικνύουν τὴν ἀξία τῆς Κυριακῆς, θά ἀναφέρω ἓνα ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ ἁγίου Παΐσιου καὶ ἓνα ἀπὸ τὴν ζωὴ ἑνὸς σύγχρονου ἐπιχειρηματία.

Ὅπως διαβάζουμε στὸν βίο τοῦ Ἀγίου, ἦταν ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς θεριζοαλωνιστικῆς μηχανῆς, πού ἐρχόταν ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα πρὸς τὴν Κόνιτσα, τοὺς εἰδοποίησε ὅτι θά περνοῦσε ἀπὸ τὰ δικά τους χωράφια ἡμέρα Κυριακή. Ὁ νεαρὸς Ἀρσένιος (ὁ μετέπειτα ἅγιος Παΐσιος), ἀντέδρασε λέγοντας στὸν πατέρα του νὰ μὴ ἔρθει Κυριακὴ ἡμέρα ἡ μηχανή. Ὁ πατέρας του τὸν παρεκάλεσε νὰ ὑποχωρήσει, γιατί ἂν ἀρνοῦνταν, θά ἔχαναν τὴν σειρά τους καὶ θά ἔχαναν καὶ τὴν σοδειά τους. Ὁ νεαρὸς Ἀρσένιος ὅμως δέν ἐπείσθη. Ὅταν ἦρθε ἡ Κυριακή, αὐτὸς ὁ ἐργατικότατος καὶ φιλότιμος νέος πῆγε στὴν Ἐκκλησία, ἀρνούμενος ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα νὰ πάει γιὰ δουλειά.

Τὰ γεγονότα πού ἀκολούθησαν δικαίωσαν τὴν στάση τοῦ νεαροῦ Ἀρσενίου, ἀφοῦ ἡ μηχανὴ χάλασε, ὁ χειριστὴς ἀναγκάσθηκε νὰ γυρίσει στὰ Γιάννενα γιὰ νὰ βρεῖ

άνταλλακτικό, μέ αποτέλεσμα νά καθυστερήσει μιά ήμέρα καί νά πάει στά χωράφια τῆς οἰκογένειας τοῦ ἁγίου Παΐσιου τήν ἄλλη ήμέρα, πού ἦταν Δευτέρα!

Ἀλλά καί σέ πολλές ἄλλες περιστάσεις ὁ ἅγιος Παῖσιος μιλοῦσε στούς συγχρόνους πονεμένους ἀνθρώπους γιά τήν ἀξία τῆς Κυριακῆς.

Καί ἕνα ἄλλο σύγχρονο παράδειγμα.

Στίς ἡμέρες μας, ὁ ἀείμνηστος ἐπιχειρηματίας Κ.Κ. -στό ἐργοστάσιο τοῦ ὁποίου ἐργάζονται ἑκατοντάδες ὑπάλληλοι καί ἐργάτες, μέ συνθῆκες ἄριστες καί μέ ἀποδοχές ἀμείωτες ἀκόμη καί κατά τήν διάρκεια τῆς οἰκονομικῆς κρίσης- εἶχε ὡς ἀρχή νά κλείνει τίς γραμμές παραγωγῆς τοῦ ἐργοστασίου κάθε Κυριακή πρῶι, ὥστε ὅσοι ἀπό τούς ἐργαζόμενους ἐπιθυμοῦσαν νά ἐκκλησιάζονταν. Ὁ ἴδιος ἐκκλησιαζόταν καί μάλιστα ὡς ἱεροψάλτης σέ Ἱερό Ναό τῆς περιοχῆς του. Θεωροῦσε, δέ, ὅτι ἡ ἄνεση πού ἔδινε τούς ἐργαζόμενους νά εὐχαριστήσουν τόν Θεό τήν ήμέρα τῆς Κυριακῆς, περιποιοῦσε εὐλογία στήν δική του ἐργασία. Καί αὐτή τήν εὐλογία γεύονταν οἱ ἐργαζόμενοι τῆς ἐπιχείρησης σέ ὅλα τά ἐπίπεδα, ἀφοῦ ὁ σεβασμός τῶν ἐργατικῶν τους δικαιωμάτων ἦταν πάνω καί ἀπό τά προβλεπόμενα ἀπό τόν νόμο.

Γενικά, ὁ εὐχαριστιακός τρόπος ζωῆς εἶναι δημιουργικός, εἶναι πηγή ὑγείας καί ζωῆς, εἶναι εὐεργετικός καί ἀνανεωτικός γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο.

*

Σέ λίγο ἀνοίγουν τά Σχολεῖα καί ἀρχίζουν ὅλες οἱ ὑποχρεώσεις τῶν μαθητῶν καί γενικά τῶν ἀνθρώπων τῆς Παιδείας.

Εὐχομαι, ἀνάμεσα στά παραδοσιακά μαθήματα τῶν μαθητῶν μας νά εἶναι καί τό μάθημα τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τόν Θεό, πού ἐκφράζεται καί μέ τό κερὶ τῆς εὐχαριστίας.

Εὐχομαι, ὁ εὐλογημένος εὐχαριστιακός τρόπος ζωῆς νά παραμείνει καί στίς ἡμέρες μας μέρος τῆς παραδόσεώς μας, καί νά ἀναπέμπουμε τό ἀληθινό καί εὐεργετικό καί θεραπευτικό «Εὐχαριστῶ» πρὸς τόν Θεό, τήν ήμέρα ἰδίως τῆς Κυριακῆς, «κατά πάντα καί διὰ πάντα».